

**ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ
ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА СПОЖИВЧОЇ ПОЛІТИКИ**

Н А К А З

24.12.2004 N 289

Міністерстві

Зареєстровано в

юстиції України
25 січня 2005 р.
за N 95/10375

**Про затвердження Технічного регламенту
з підтвердження відповідності пакування
(пакувальних матеріалів) та відходів пакування**

Відповідно до Закону України "Про підтвердження відповідності" ([2406-14](#)), постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2003 року N 2022 ([2022-2003-п](#)) "Про делегування Державному комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики повноважень на затвердження нормативно-правових актів" та з метою забезпечення високого рівня захисту довкілля шляхом удосконалення системи переробки та утилізації пакування і відходів пакування **Н А К А З У Ю:**

1. Затвердити Технічний регламент з підтвердження відповідності пакування (пакувальних матеріалів) та відходів

пакування (додається).

2. Доручити АТ "ВНДІХімпроект" Мінпромполітики України (Миголь В.І.), яке веде секретаріат технічного комітету ТК 120 "Пакування, тара, пакувальні матеріали", здійснювати розробку та перегляд національних стандартів, що можуть сприйматись як доказ відповідності вимогам Технічного регламенту з підтвердження відповідності пакування (пакувальних матеріалів) та відходів пакування.

3. Управлінню стандартизації (Нелепов А.А.) забезпечити щорічне внесення до Плану державної стандартизації робіт з розробки та перегляду національних стандартів, що можуть сприйматись як доказ відповідності вимогам Технічного регламенту з підтвердження відповідності пакування (пакувальних матеріалів) та відходів пакування.

4. Державному підприємству "Український науково-дослідний і навчальний центр проблем стандартизації, сертифікації та якості" (Жарков Ю.В.) забезпечити публікацію в "Бюлетені інформаційних матеріалів зі стандартизації, метрології та сертифікації" переліку уповноважених органів з підтвердження відповідності та національних стандартів, що можуть сприйматись як доказ відповідності вимогам Технічного регламенту з підтвердження відповідності пакування (пакувальних матеріалів) та відходів

5. Департаменту технічного регулювання (Онопрієнко В.В.):

5.1. У п'ятиденний термін з дня підписання цього наказу забезпечити його подання на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5.2. У тримісячний термін з дня реєстрації в Міністерстві юстиції України цього наказу забезпечити розроблення проекту плану поетапного впровадження Технічного регламенту з підтвердження відповідності пакування (пакувальних матеріалів) та відходів пакування.

6. Відповідальність за виконання цього наказу покласти на директора Департаменту технічного регулювання Онопрієнка В.В.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Черепкова С.Т.

Голова
Л.Школьник

ПОГОДЖЕНО:

Міністерство охорони
навколишнього природного
середовища України

Заступник Міністра
А.Гриценко

Державний комітет України
з питань регуляторної

Голова
Ю.Авксентьєв

Міністерство промислової
політики України

Перший заступник Міністра
А.І.Мангул

Держспоживстандарту

Міністерстві

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ

України

24.12.2004 N 289

Зареєстровано в

юстиції України

25 січня 2005 р.

за N 95/10375

**ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
з підтвердження відповідності пакування
(пакувальних матеріалів) та відходів пакування**

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Технічний регламент з підтвердження відповідності пакування (пакувальних матеріалів) та відходів пакування (далі - Технічний регламент) розроблено відповідно до Директиви Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу від 20.12.94 про пакування та відходи пакування (94/62/ЄС).

У Технічному регламенті основні терміни використовуються у значеннях, наведених у Законах України "Про захист прав

22 January 2019

споживачів" ([1023-12](#)), "Про стандартизацію" ([2408-14](#)), "Про підтвердження відповідності" ([2406-14](#)), "Про акредитацію органів з оцінки відповідності" ([2407-14](#)), "Про відходи" ([187/98-ВР](#)).

Модулі оцінки відповідності, що наводяться у Технічному регламенті, відповідають постанові Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2003 року N 1585 ([1585-2003-п](#)) "Про затвердження Технічного регламенту модулів оцінки відповідності та вимог щодо маркування національним знаком відповідності, які застосовуються в технічних регламентах з підтвердження відповідності".

Дія Технічного регламенту поширюється на:
виробників пакування;
уповноважених виробниками осіб - резидентів України;
осіб, що відповідають за введення пакування в обіг та поводження з відходами пакування (у разі якщо виробник або уповноважена ним особа не проводить діяльності на території України);

центральний орган виконавчої влади, на який покладені функції технічного регулювання в сфері пакування (далі - ЦОВВ);
організації будь-якої форми власності, на які покладені функції з координації та реалізації заходів щодо системи переробки та утилізації пакування та відходів пакування (далі - уповноважені організації);

уповноважені органи із сертифікації, вимоги до яких визначені постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 2002 року N 376 ([376-2002-п](#)) "Про затвердження Порядку надання органам із сертифікації повноважень на проведення робіт з підтвердження

відповідності у законодавчо регульованій сфері"
(далі -
уповноважені органи);

спеціалізовані підприємства, що мають ліцензії на збирання й заготівлю відходів як вторинної сировини та умови для надання послуг із збирання, сортування, перевезення, переробки та утилізації використаної тари (пакування) (далі - спеціалізовані підприємства).

Технічний регламент стосується всього пакування, що розміщено на ринку в Україні, та всіх відходів пакування незалежно від того, чи використовувались та створювались вони на промисловому, комерційному, офісному рівнях, у крамницях, побутових службах чи в домашньому господарстві або на будь-якому іншому рівні незалежно від матеріалу, що використовується.

1.2. Технічний регламент має за мету гармонізувати національні заходи щодо системи переробки та утилізації пакування та відходів пакування для того, щоб, з одного боку, запобігти будь-якому впливу на довкілля або зменшити такий вплив і таким чином забезпечити високий рівень захисту довкілля та, з іншого боку, забезпечити функціонування внутрішнього ринку та уникнення перешкод для торгівлі та порушення чи обмеження конкуренції в межах держави.

1.3. Технічний регламент встановлює положення, що мають на меті, по-перше, запобігати створенню відходів пакування, а по-друге, забезпечувати вторинне використання пакування,

вторинну

переробку та інші форми відновлення відходів

пакування, що

сприятиме суттєвому зменшенню остаточного видалення

таких

відходів.

2. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ

У Технічному регламенті застосовують терміни в

такому

значенні:

2.1. Пакування - усі продукти, вироблені з

будь-яких

матеріалів будь-якої природи, що використовуються для

вміщення,

захисту, переміщення, доставки та презентації

товарів, від

сировини до готових виробів, починаючи від виробника і

закінчуючи

користувачем чи споживачем.

Пакування складається виключно з:

а) споживчої тари, тобто пакування, що становить

товарну

одиницю для кінцевого користувача чи споживача в момент

купівлі;

б) групової тари, що становить на момент купівлі

групу певної

кількості одиниць товару незалежно, чи продається остання

як така

кінцевому користувачу або споживачу, чи вона слугує лише

як засіб

доповнення у момент продажу; її можна зняти з

продукту, не

завдаючи шкоди його характеристикам;

в) транспортної тари, що полегшує

переміщення та

транспортування певної кількості одиниць товару чи

згрупованих

товарів з метою уникнення механічного

пошкодження при

транспортуванні. Транспортна тара не включає

автомобільні,

залізничні, морські чи авіаційні контейнери.

Визначення "пакування" надалі ґрунтується на критеріях, сформульованих нижче:

1) предмети вважаються пакуванням, якщо вони задовольняють вищезазначені означення без шкоди іншим функціям, які пакування також може здійснювати, окрім випадків, коли предмет є складовою частиною продукту і необхідний для того, щоб уміщати, підтримувати та захищати цей продукт протягом строку служби, й усі елементи призначені для використання, споживання чи утилізації разом;

2) предмети, розроблені та призначені для наповнення в момент продажу, і предмети разової тари, що продаються, наповнюються та призначені для наповнення в момент продажу, вважаються пакуванням за умови, що вони виконують функцію пакування;

3) пакувальні матеріали та допоміжні пакувальні засоби, що інтегровані в пакування, вважаються частиною пакування, у яке вони інтегровані. Допоміжні пакувальні засоби, що приєднані до продукту або долучені до нього та які здійснюють функцію пакування, вважаються пакуванням, окрім випадків, коли вони є невід'ємною частиною цього продукту та всі елементи призначені для споживання чи утилізації разом.

2.2. Відходи пакування - будь-яке пакування чи пакувальний матеріал, які утворюються у процесі людської діяльності і не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення та яких їх власник повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення, крім

виробничих залишків.

2.3. Поводження з відходами - дії, спрямовані на запобігання утворенню відходів, їх збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізацію, видалення, знешкодження і захоронення, включаючи контроль за цими операціями та нагляд за місцями видалення.

2.4. Система перероблення та утилізації відходів пакування - використання відходів як вторинних матеріальних чи енергетичних ресурсів.

2.5. Запобігання - зменшення кількості та шкідливості для довкілля:

матеріалів та речовин, що містяться в пакуванні та відходах пакування;

пакування та відходів пакування під час процесу виробництва, торгівлі, а також на етапах розподілу, розміщення на ринку та утилізації, розвиваючи, зокрема, "чисті" продукти та технології.

2.6. Вторинне використання - будь-яка операція, за допомогою якої пакування, що було розроблено та створено для здійснення в межах свого життєвого циклу мінімальної кількості переміщень чи обігу, повторно наповнюється чи використовується з цією самою метою, задля якої вона була створена, за допомогою чи без допомоги допоміжних продуктів, наявних на ринку, що дають змогу повторно використовувати пакування. Таке повторно використане пакування

стає відходами пакування, коли більше не є предметом вторинного використання.

2.7. Оброблення, перероблення - здійснення будь-яких технологічних операцій, пов'язаних із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей відходів, з метою підготовки їх до екологічно безпечного зберігання, перевезення, утилізації чи видалення.

2.8. Вторинне перероблення - переробка за умов виробничого процесу матеріалів, що є відходами для первинної мети або для інших завдань, включаючи органічну вторинну переробку, але за винятком відновлення енергії.

2.9. Відновлення енергії - використання горючих відходів пакування як засобу генерації енергії шляхом безпосереднього спалювання з іншими відходами чи без них, проте з відновленням тепла.

2.10. Органічне вторинне перероблення - аеробна (компостна) чи анаеробна (біометанізація) обробка за контрольованих умов та із застосуванням мікроорганізмів, частин відходів пакування, що розкладаються під впливом мікроорганізмів, обробка, яка продукує стабільні органічні залишки чи метан. Закопування відходів не вважається формою органічного вторинного перероблення.

2.11. Видалення - здійснення операцій з відходами, що не

призводять до їх утилізації.

2.12. Економічні оператори стосовно пакування - постачальники пакувальних матеріалів, виробники пакування та спеціалізовані підприємства, пакувальники та користувачі, імпортери, продавці та дистрибутори.

3. ВИМОГИ ДО ПАКОВАННЯ ТА ВІДХОДІВ ПАКОВАННЯ

3.1. Вимоги до складу та природи пакування, яке підлягає вторинному використанню та відновленню, включаючи вторинне перероблення

3.1.1. Вимоги щодо виробництва та складу пакування

Пакування повинно виготовлятися так, щоб місткість пакування та вага були зменшені до мінімальної адекватної величини для підтримання необхідного рівня безпеки, гігієни та прийнятності для продукту в пакуванні та для споживача.

Пакування повинно розроблятися, виготовлятися та реалізовуватися з метою його вторинного використання чи відновлення, уключаючи вторинне перероблення, та з метою мінімізації його впливу на довкілля, коли усуваються відходи пакування та залишки операцій з переробки та утилізації пакування.

Пакування виготовляється так, щоб наявність токсичних та інших шкідливих речовин і матеріалів як складників пакувального матеріалу або будь-яких інших компонентів пакування була мінімізована з урахуванням їх наявності у викидах, золі чи стічних водах, коли пакування або залишки операцій із

перероблення та утилізації відходів пакування спалюються або закопуються.

3.1.2. Вимоги до рівня концентрації важких металів, наявних у пакуванні:

1) рівні концентрації свинцю, кадмію, ртуті та шестивалентного хрому, що наявні в пакуванні чи компонентах пакування, не повинні послідовно перевищувати таких значень:

600 частин на мільйон за вагою;

250 частин на мільйон за вагою;

100 частин на мільйон за вагою.

Терміни досягнення зазначених рівнів концентрації важких металів встановлюються планом поетапного впровадження Технічного регламенту;

2) рівні концентрації, зазначені в підпункті 1 пункту 3.1.2, не застосовуються до пакування, що цілком виготовлене з свинцевого кристалю;

3) уповноважені організації визначають умови, згідно з якими зазначені вище рівні концентрації не застосовуються до повторно перероблених матеріалів та циклів продукту, які перебувають в тісному та контрольованому ланцюгу.

3.1.3. Вимоги щодо пакування, яке підлягає вторинному використанню

Водночас повинні бути дотримані такі вимоги: фізичні властивості та характеристики пакування повинні уможливлувати певну кількість переміщень або обігів за нормальних передбачуваних умов використання;

можливість переробки використаного пакування з метою дотримання вимог охорони здоров'я та безпеки для робочої сили;

виконання вимог щодо пакування, що підлягає відновленню, коли пакування більше не використовується повторно й відтак стає відходами.

3.1.4. Вимоги до пакування, що підлягає відновленню

3.1.4.1. Пакування, що підлягає відновленню, у формі вторинного перероблення матеріалу

Пакування повинно вироблятися в такий спосіб, щоб уможливити вторинне перероблення певного відсотка ваги матеріалів, що використані для виробництва ринкових продуктів, відповідно до чинних стандартів України. Визначення такого відсотка може бути різним залежно від типу матеріалу, з якого пакування складається.

3.1.4.2. Пакування, що підлягає відновленню, у формі відновлення енергії

Відходи пакування, перероблені з метою відновлення енергії, повинні мати мінімально низький показник теплотворності, щоб дозволити оптимізацію відновлення енергії.

3.1.4.3. Пакування, що підлягає вторинному використанню, у формі компостування

Відходи пакування, що підлягають переробці з метою компостування, повинні характеризуватися здатністю розкладатися під впливом мікроорганізмів, що не повинно перешкоджати їхньому окремому збиранню та процесу компостування або діяльності, у яку їх запроваджено.

3.1.4.4. Пакування, що розкладається під впливом мікроорганізмів

Відходи пакування, що розкладаються під впливом мікроорганізмів, повинні характеризуватися тим, що

вони мають

зазнавати фізичного, хімічного, термального чи біологічного

розкладу так, щоб більша частина завершеного компосту цілковито

розкладалась на двоокис вуглецю, біомасу та воду.

3.2. Запобігання утворенню відходів пакування

3.2.1 Уповноважені організації додатково до заходів, що запобігають утворенню відходів пакування відповідно до пункту 3.1, можуть запроваджувати інші запобіжні заходи.

Такі заходи можуть складатися з програм та проектів із запровадження відповідальності виробника за мінімізацію впливу на довкілля пакування або подібних заходів, що ухвалюються, якщо це необхідно, після консультації з економічними операторами, та розроблятися з метою поєднання та використання ініціатив, що реалізуються в державі щодо запобіжних заходів.

3.3. Відновлення та вторинне перероблення

3.3.1. Послідовно мають бути досягнуті такі вимоги:

а) від 50 до 65% маси відходів пакування відновлюватимуться чи спалюватимуться на заводах, де спалюються відходи з відновленням енергії;

б) принаймні 60% маси відходів пакування відновлюватимуться чи спалюватимуться на заводах, де спалюються відходи з відновленням енергії;

в) від 25 до 45% загальної маси пакувальних матеріалів, що містяться у відходах пакування, повторно перероблятимуться 15% від маси кожного пакувального матеріалу;

г) від 55 до 80% ваги відходів пакування повторно перероблятимуться;

г) мінімальні рівні вторинної переробки матеріалів, що містяться у відходах пакування, складатимуть:

60% маси скла;

60% маси паперу та картону;

50% маси металів;

22,5% маси пластмаси, ураховуючи тільки матеріали, які знов перероблюються у пластмаси;

15% маси деревини.

Терміни досягнення зазначених вимог установлюються планом поетапного впровадження Технічного регламенту.

3.3.2. Заходи та мета, зазначені в пункті

3.3.1,

оприлюднюються та є предметом інформаційної кампанії для громадськості та економічних операторів.

3.3.3. Територіальні структурні підрозділи уповноважених організацій надають їм звіт про результати запровадження

Технічного регламенту та його вплив на довкілля і на

функціонування внутрішнього ринку. У звіті беруться до уваги

особливі обставини в кожному регіоні. Він охоплює таке:

а) оцінку ефективності, запровадження та виконання істотних вимог;

б) додаткові запобіжні заходи для зменшення впливу пакування на довкілля, за можливості не погіршуючи його основних функцій;

в) можливу розробку індикатора впливу пакування на довкілля з метою виразити запобіжні заходи щодо відходів пакування у більш простій та ефективній формі;

г) планування запобіжних заходів щодо відходів пакування;

г) сприяння вторинному використанню та, зокрема, порівняння витрат і прибутків від вторинного використання та перероблення;

д) намагання зменшити надалі та, якщо необхідно, повністю вилучити з виробництва пакування важкі метали та інші небезпечні матеріали.

До звіту, відповідно, додаються пропозиції з перегляду відповідних положень Технічного регламенту, якщо такі пропозиції до того часу ще не були представлені.

3.3.4. У звіті викладаються питання відповідно до пункту 3.3.3, а також інші питання щодо довкілля, зокрема відповідної стратегії щодо вторинного перероблення та раціонального використання ресурсів.

3.4. Системи повернення, збору та відновлення

3.4.1. Уповноважені організації повинні вжити необхідних заходів для забезпечення створення систем, які передбачають виконання завдань, установлених у Технічному регламенті:

- а) повернення та(або) збір використаного пакування та(або) відходів пакування від споживача, іншого кінцевого користувача чи з потоку відходів з метою спрямування його в найбільш відповідні альтернативні напрями діяльності з перероблення та утилізації відходів;

- б) вторинне використання, включаючи вторинне перероблення пакування та(або) зібраних відходів пакування.

Ці системи повинні бути відкриті для участі економічних операторів.

Вони також застосовуються до імпортованих продуктів на умовах недискримінації, включаючи детальні домовленості та будь-які тарифи, що встановлюються для доступу до систем та розробляються,

щоб запобігти бар'єрам для торгівлі, порушенням конкуренції.

3.5. Система маркування та ідентифікації

3.5.1. Для сприяння збору, сортуванню, транспортуванню, вторинному використанню та відновленню, що включає вторинне перероблення, на пакованні з метою його ідентифікації та класифікації має бути зазначено: відповідна галузь промисловості, тип пакувального(их) матеріалу(ів).

3.5.2. Пакування містить відповідне маркування чи безпосередньо на самому пакованні, чи на ярлику, яке має бути чітко видне та легко розпізнаване. Маркування має бути зносостійке та надійне, включаючи випадки, коли пакування відкрите.

4. СТАНДАРТИЗАЦІЯ

4.1. Відповідно до розділу 3 Технічного регламенту мають бути розроблені національні стандарти, гармонізовані з європейськими та міжнародними нормами, що стосуються:

критеріїв та методології аналізу життєвого циклу пакування;
методів вимірювання та встановлення присутності важких металів та інших небезпечних речовин у пакованні та їх потрапляння в довкілля з пакування та відходів пакування;
критеріїв мінімального вмісту повторно перероблених матеріалів у пакованні для відповідних типів пакування;
критеріїв вторинного перероблення;
критеріїв методів компостування та виробленого компосту;
критеріїв маркування пакування.

5. ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ

5.1. Уповноважені організації вживають необхідних заходів для забезпечення створення баз даних про пакування та відходи пакування.

5.2. Бази даних мають містити інформацію про значення, характеристики та зростання потоків пакування та відходів пакування (уключаючи інформацію про токсичність чи небезпечність пакувальних матеріалів та компонентів, що використовуються для їх виробництва) згідно з додатком 1 з урахуванням особливих проблем малих та середніх підприємств стосовно надання детальних даних.

5.3. Бази даних про пакування та відходи пакування мають ґрунтуватись на об'єктивних відомостях територіальних структур уповноважених організацій.

6. ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ КОРИСТУВАЧІВ ПАКОВАННЯ

Уповноважені організації вживають заходів, щоб користувачі пакування, включаючи, зокрема, споживачів, отримали необхідну інформацію про:

системи повернення, збору та відновлення, що їм доступні;

їхню роль у внесок до вторинного використання, відновлення та вторинного перероблення пакування та відходів пакування; значення маркування на пакуванні, що присутнє на ринку.

Уповноважені організації сприяють проведенню кампаній з інформування та підвищення обізнаності споживачів.

7. МОДУЛІ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

7.1. Для оцінки відповідності пакування та відходів пакування застосовуються модулі Аа та F.

7.1.1. Модуль Аа

Виробник або вповноважена ним особа - резидент України складає декларацію про відповідність (додаток 2) та проставляє національний знак відповідності на виріб, ярлик або супроводжувальну документацію.

Виробник або вповноважена ним особа - резидент України складає технічну документацію, що дає змогу оцінити відповідність пакування та відходів пакування вимогам Технічного регламенту.

Технічна документація охоплює:

загальний опис пакування та відходів пакування; тип та вид пакування та відходів пакування, дані про їх

виготовлення тощо;

описи і пояснення, що стосуються функціонування пакування та відходів пакування;

протоколи випробувань, за допомогою яких виробник підтверджує відповідність зразків пакування та відходів пакування вимогам національних стандартів з офіційно опублікованого спеціально вповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності переліку національних стандартів;

перелік використаних національних стандартів;

адреси місць виготовлення та зберігання пакування та відходів пакування;

копію декларації про відповідність.

Виробник або вповноважена ним особа - резидент України разом з технічною документацією зберігає копію декларації про відповідність протягом 10 років після виготовлення

останнього

виробу і надає їх на вимогу визначеним законодавством органам виконавчої влади.

У разі відсутності виробника або вповноваженої ним особи -

резидента України технічна документація та копія декларації про

відповідність зберігаються особою, яка ввела пакування та відходи

пакування в обіг.

Обраний виробником або вповноваженою ним особою - резидентом

України вповноважений орган проводить перевірку пакування та

відходів пакування на відповідність вимогам Технічного регламенту.

Зразок кінцевої продукції повинен бути досліджений і випробуваний

на відповідність національним стандартам, зазначеним у Технічному

регламенті.

Виробник повинен проставляти на пакуванні (або

супроводжувальній документації) ідентифікаційний номер обраного

ним уповноваженого органу.

Виробник повинен ужити заходів для того, щоб виробничий

процес забезпечував відповідність виготовленого пакування

технічній документації та вимогам Технічного регламенту.

7.1.2. Модуль F

Виробник або вповноважена ним особа - резидент України

перевіряє і засвідчує, що продукція відповідає вимогам Технічного

регламенту.

Виробник або вповноважена ним особа - резидент України

складає декларацію про відповідність та проставляє на кожному

виробі національний знак відповідності на виріб, ярлик або

супроводжувальну документацію. Виробник або

вповноважена ним
особа - резидент України зберігає копію
декларації про
відповідність протягом 10 років після виготовлення
останнього
виробу.

Виробник або вповноважена ним особа - резидент
України
складає технічну документацію згідно з пунктом 7.1.1
Технічного
регламенту, зберігає її протягом 10 років після
виготовлення
останнього зразка і надає на вимогу визначеним
законодавством
органам виконавчої влади для перевірки.

У разі відсутності виробника або вповноваженої ним
особи -
резидента України технічна документація та копія
декларації про
відповідність зберігаються особою, яка ввела пакування та
відходи
пакування в обіг.

Виробник повинен ужити заходів, щоб виробничий
процес
забезпечував відповідність пакування та відходів пакування
вимогам
Технічного регламенту.

Уповноважений орган проводить за вибором
виробника
дослідження і випробування продукції із застосуванням
статистичних
методів. Статистична перевірка проводиться у такому
порядку:

а) виробник надає уповноваженому органу для
перевірки
продукцію у вигляді однорідних партій і вживає
заходів для
забезпечення однорідності кожної виробленої партії;

б) уповноважений орган робить випадкову вибірку
виробів з
кожної партії, досліджує і випробовує кожний
відібраний виріб
згідно з відповідним(и) стандартом(ами) з переліку
національних
стандартів або проводить рівноцінні випробування для

22 January 2019

перевірки

відповідності кожного такого виробу вимогам Технічного регламенту

та приймає рішення щодо відповідності партії продукції, з якої

було зроблено вибірку продукції, вимогам Технічного регламенту;

в) у разі якщо партія продукції відповідає встановленим

вимогам, уповноважений орган проставляє або дає розпорядження

виробнику щодо нанесення свого ідентифікаційного номера на кожний

виріб з цієї партії, ярлик або супроводжувальну документацію і

видає сертифікат відповідності на підставі проведених випробувань.

Усі вироби з такої партії можуть бути розміщені на ринку, крім тих

відібраних виробів, що не відповідають установленим вимогам.

Якщо партія продукції не відповідає встановленим вимогам,

уповноважений орган або ЦОВВ уживає заходів згідно із

законодавством для запобігання розміщенню цієї партії продукції на

ринку. У разі неодноразового виявлення невідповідності партій

встановленим вимогам уповноважений орган може припинити

статистичну перевірку і здійснювати перевірку кожного виробу;

г) виробник або вповноважена ним особа - резидент України

надає в установленому законодавством порядку органам виконавчої

влади або зацікавленим сторонам сертифікати відповідності.

Начальник управління

підтвердження відповідності

О.Я.Сердюков

регламенту	Додаток 1 до пункту 5.2 Технічного
пакування	з підтвердження відповідності
матеріалів)	(пакувальних
пакування	та відходів

**ДАНІ,
що повинні включатися в бази даних про пакування
та відходи пакування**

1. Для споживчої, групової та транспортної тари:
  - а) кількість для кожної широкої категорії матеріалу пакування, що споживається в межах країни (вироблене + імпортоване - експортоване) (табл. 1);
  - б) кількість, що повторно використовується (табл. 2).

2. Для побутових та непобутових відходів пакування:
  - а) кількість для кожної широкої категорії матеріалу пакування, що відновлюється та усувається в межах країни (вироблене + імпортоване - експортоване) (табл. 3);
  - б) кількість, що утилізується, та кількість, що відновлюється, для кожної широкої категорії матеріалу (табл. 4).

Таблиця 1

Кількість пакування (споживчої, групової та транспортної тари), що споживається в межах України

	Тоннаж	- Тоннаж	+ Тоннаж	=
Разом	пакування, що виробляється	пакування, що експортується	пакування, що імпортується	
Скло				
Пластмаса				
Папір/картон (уключаючи комбіноване)				
Метал				
Дерево				
Інші				
Разом				

Таблиця 2

Кількість пакування (споживчої, групової та транспортної тари), що повторно використовується в межах України

повторно	Тоннаж пакування, що споживається	Пакування, що використовується
відсоток	тоннаж	
Скло		
Пластмаса		
Папір/картон (уключаючи комбіноване)		
Метал		
Дерево		

Інші			
-----+			
Разом			

Таблиця 3

Кількість відходів пакування, що повторно використовується та розміщується в межах України

	Тоннаж	- Тоннаж	+ Тоннаж
= Разом	відходів, що виробляються	відходів, що експортуються	відходів, що імпортуються
-----+			
Побутові відходи			
-----+			
Скляна тара			
-----+			
Пластмасова тара			
-----+			
Паперова/ картонна тара			

Картонна				
комбінована				
тара				
Металева тара				
Дерев'яна тара				
Побутові				
відходи				
пакування разом				
Непобутові				
відходи				
Скляна тара				
Пластмасова				
тара				
Паперова/				

22 January 2019

картонна тара				
-----	-----	-----	-----	-----
Картонна				
комбінована				
тара				
-----	-----	-----	-----	-----
Металева тара				
-----	-----	-----	-----	-----
Дерев'яна тара				
-----	-----	-----	-----	-----
Непобутові				
відходи				
пакування разом				
-----	-----	-----	-----	-----

Таблиця 4

**Кількість відходів пакування, що повторно
переробляються або повторно використовуються
в межах України**

Кількість, що повторно використана	Загальний тоннаж відходів, що	Кількість, що утилізована	
--	-------------------------------------	------------------------------	--

	повторно				
Відсоток	використовуються та розміщуються	Тоннаж	Відсоток	Тоннаж	
Побутові відходи					
Скляна тара					
Пластмасова тара					
Паперова/ картонна тара					
Картонна комбінована тара					
Металева тара					

Дерев'яна тара					
-----+					
Побутові					
відходи					
пакування					
разом					
-----+					
Непобутові					
відходи					
-----+					
Скляна тара					
-----+					
Пластмасова					
тара					
-----+					
Паперова/					
картонна тара					
-----+					
Картонна					
комбінована					
тара					
-----+					
-----+					

22 January 2019

Металева тара					
Дерев'яна тара					
Непобутові відходи пакування разом					

Начальник управління
підтвердження відповідності
О.Я.Сердюков

регламенту

пакування

матеріалів)

пакування

Додаток 2
до пункту 7.1.1
Технічного

з підтвердження
відповідності

(пакувальних

та відходів

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ВІДПОВІДНІСТЬ

(повна назва виробника або його вповноваженої особи,
які є

резидентами України, або постачальника;

їх місцезнаходження, ідентифікаційний код)

в особі

(посада, прізвище, ім'я та по батькові
уповноваженої особи)

підтверджує, що пакування

_____,'
(повна назва пакування, тип,
вид)

які випускаються за

_____,
(назва та позначення
документації)

відповідають Технічному регламенту з підтвердження
відповідності
пакування (пакувальних матеріалів) та відходів пакування
згідно з

_____ (назва та позначення нормативних документів за
наявності)

та підлягають підтвердженню відповідності згідно з
модулем Аа чи
F розділу 7 зазначеного Технічного регламенту.

Сертифікат відповідності *

_____ (номер сертифіката відповідності, дата його
реєстрації,
термін дії, назва та місцезнаходження

_____ .
уповноваженого органу із сертифікації)

Декларацію складено під цілковиту
відповідальність

виробника/уповноваженої особи/постачальника.

_____

_____

_____

(посада) (підпис) (ініціали та
прізвище)

М.П. _____

(дата)

-----

* Наведений абзац застосовується за умови підтвердження відповідності за пунктом 7.1.2 Технічного регламенту з підтвердження відповідності пакування (пакувальних матеріалів) та відходів пакування.

Начальник управління
підтвердження відповідності
О.Я.Сердюков